

Dames en heren, jongens en meisjes,

Voor zover ik u nog niet mocht begroeten bij het Joodsgedenkteken wil ik u allen hartelijk welkom heten op deze jaarlijkse herdenking.

Fijn, dat u, dat jij er bent.

Wij zijn hier vanavond bij elkaar gekomen om stil te staan bij de capitulatie van het eens zo machtige Nazi-Duitsland en om onze doden te gedenken.

Zoals u weet, herdenken wij vanavond niet alleen diegenen die hun leven hebben ingezet voor het herwinnen van onze vrijheid, maar ook hen die na 1945 omkwamen bij militaire vredesmissies. Op deze wijze staan wij vanavond stil bij het leed van toen en nu.

Het is heel goed om eenmaal per jaar stil te staan bij de doden en de slachtoffers van toen. Door de tijd door te trekken naar vandaag krijgt ons herdenken een extra dimensie.

Wij, die na de oorlog zijn geboren, kunnen ons niet voorstellen wat de capitulatie voor onze landgenoten betekende. Later heb ik vele malen gehoord dat zij het nieuws vaak niet konden geloven. De eens zo machtige vijand was verslagen en Nederland was vrij.

Ook de verslagen vijand had duidelijk moeite met de nieuwe situatie en zo kon het gebeuren dat enkele dagen na de capitulatie de moeder van het verzet, mevrouw Traas-de Jager, uit pure frustratie werd gedood.

Altijd hadden de Duitsers het geweten dat er in de boerderij van de familie Traas onderduikers zaten, dat er wagens waren verstopt en dat

het verzet juist daar bijeen kwam, maar nooit had men hen op iets kunnen betrappen.

Direct na de beëindiging van de oorlog ontstond weer de verdeeldheid onder ons volk van voor de oorlog. De politieke partijen begonnen weer te strijden om hun partijbelangen. De eenheid, waarop velen tijdens de oorlog hadden gehoopt, was ver te zoeken. Helaas moeten wij vaststellen, dat dit ook nog steeds zo is. Ook nu gaat partijbelang vaak boven het landsbelang. Internationaal werd er na 1945 van alles georganiseerd om te voorkomen dat er ooit weer een oorlog van die omvang zou kunnen ontstaan.

Alle regeringsleiders beloofden vrede. Dit doen zij vandaag nog steeds. Echter dezelfde regeringsleiders zorgden en zorgen er ook voor dat volkeren elkaar wantrouwen en de wapenindustrie draait mede dankzij hen tot op de dag van vandaag op volle toeren.

Nu in 2012 kunnen wij alleen maar vaststellen dat er na 1945 in de wereld vele malen conflicten zijn gecreëerd, waardoor oorlogen en strijd zijn ontstaan. Steeds weer was en is de bevolking de dupe; zij betaalt letterlijk en figuurlijk steeds de rekening.

Wanneer wij onze aandacht richten op het afgelopen jaar dan kunnen wij alleen maar vaststellen, dat in vele gebieden onrust, angst, dood en verdriet regeren. Op vele plaatsen in de wereld worden mensen onderdrukt. In veel gebieden is er sprake van oorlog, geweld en terreur.

De internationale gemeenschap probeert wanhopig op tal van plaatsen tevergeefs vrede te dicteren. Vrede van bovenaf opgelegd kan echter

nooit tot echte vrede leiden. De geschiedenis leert ons dat dergelijke overeenkomsten in werkelijkheid de kiem zijn voor nieuw geweld.

Echte vrede ontstaat, zodra de mens zijn vijand als medemens gaat zien. Dit betekent dat er maar één weg is naar vrede en de sleutel daarvan is Liefde.

Zijn wij bereid ons op deze manier in te zetten in onze eigen omgeving?

Dan wordt deze 4e mei een nieuwe start. Dan zijn onze doden niet tevergeefs gestorven en hebben onze militairen zich niet voor niets ingezet tijdens de vaak zeer zware missies in vreemde landen.

Zo dadelijk hoort u het blazen van het taptoesignaal. Daarna volgen 2 minuten stilte en vervolgens zingen wij het 1^e en 6^e couplet van ons volkslied.